

Ἐξήλθον. Ἦτο σκότος . . . Ἦμην μοναχός,
 Ὅτε ἀκούω ὀπισθὲν μου ἀμαξαστραπὴν,
 Ὅλιγον καὶ θὰ μὲ συνέτριβ' ὁ τροχός
 Ἦ θὰ μ' ἀνέτρεπε χωρὶς κἂν ἐντροπήν.
 Κλητῆρες παραπλευρώς μου ἦσαν πολλοὶ
 Κ' ἐγέλασαν ἀπὸ καρδίας ὡς **τρελλοί**.

Τὴν ἐπομένην μ' ἐβλεπεν ὁ Παρθενῶν
 Καὶ τῆς Ἀπτέρου Νίκης ἤμην ἀντικρῦ.
 Τὴν χώραν ἀνεγνώρισα τῶν Ἀθηνῶν
 Καὶ στεναγμοὶ πολλοὶ μ' ἐξέφυγον πυκνοί.
 Ἄλλ' εἶπον : Πάσχει ἡ πτωχή σας **Κεφαλή**
 Καὶ διὰ τοῦτο εἴσθε ὅλοι σας **τρελλοί**.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Ἀττικῆς :
 Εἷς βουλευτής. — Τί λάδι εἶναι αὐτὸ, τῆς Λούκας ;
 Ξενοδόχος. — Ὅχι, εἶναι τῆς Λευκάδος.
 Ὁ βουλευτής. — Αὐτὸ τὸ λάδι κάμνει τὸν τενέρο μπᾶσσο.
 Ἄμ' δὲν ἐπαιρνεσ ἀπ' τοὺς Παξοὺς ποῦ παίρνει καὶ ἡ
 αὐλή, νὰ μὴ πληρώσῃ καὶ φόρο ;
 Ὁ ξενοδόχος δὲν ἀπήντησεν, ὅπως καὶ ὁ κ. Δηλιγιάννης
 εἰς τὴν ἐπερώτησιν τοῦ κ. Οἰκονόμου.

— Ὅα ἔχουμε νέα κυβέρνησι τῆς ἀποκρηαῖς ;
 — Ὅα ἔχουμε καὶ νέα καὶ παλαιά.
 — Πῶς αὐτό ;
 — Ὅα **μασκαρευθῆ** εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ
 ἡ κυβέρνησις μας καὶ θὰ μᾶς φαίνεται νέα.

Ὁ κ. Νεγροπόντης, διμιλῶν γαλλιστί περὶ τῶν συμπολιτῶν
 τοῦ Χίων, ἠκούσθη λέγων μετ' ἀφελείας :
 — Nous autres Chiens . . .

ΤΟ ΓΑΪΤΑΝΑΚΙ

Ἐφέτος ἀνεφάνη βασιλικώτατον χθὲς ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ
 ἡλίου—περὶ μεσημέριαν—ἠγουμένου τοῦ μεγάλου ἰστοῦ,
 περὶ δὲν τὸ γαϊτανάκι περιτυλίσσεται ὡς πολύχρωμος κισσός,
 προηγουμένης μιᾶς κιθάρας, ὀκτῶ ἵπποτικώτατα ζεύγη,
 ἐκ τεσσάρων ἀνδρῶν ἀρσενικῶν καὶ ἐκ τεσσάρων ἀνδρῶν
 θηλυκῶν ἀποτελούμενα, διηυθύνθησαν εἰς τὰ ἀνάκτορα,
 ἐνθα ἐπιτροπὴ μασκαράδων παρουσιάσθη εἰς τὸν αὐτῶν
 ἀρχηγόν, καὶ ἐζήτησε τὴν ἀδείαν νὰ πλέξουν καὶ νὰ ξεπλέξουν
 τὰ ὀκτῶ ζεύγη τὸ **Γαϊτανάκι**.

Ὁ αὐτῶν ἀρχηγὸς τοὺς εἶπεν : εἰς τὰς δύο.

Καὶ ἀκριβῶς εἰς τὰς δύο, ἐκεῖ ἐνθα ἄλλοτε ἐγίνοντο πατριωτικαὶ
 διαδηλώσεις, τὸ Μασκαράδικον Γαϊτανάκι ὑψοῦτο ὑπερήφανον,
 τῶν ταινιῶν του ὡς σημαῖων τυλισσομένων καὶ ἐκτυλισσομένων
 μετὰ τῆς αὐτῆς χάριτος καὶ τέχνης, μεθ' ἧς τυλίζουν καὶ
 ξετυλίζουν ἐν τῇ Βουλῇ τὰς σημαίας τῶν τὰ διάφορα
 κόμματα τῆς συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως, περὶ
 τοῦ μασκαράδικωτέρου τῆς Ἐβρουσίας ἰστοῦ.

ΝΕΟΝ ΣΤΑΔΙΟΝ.

Ὁ δήμαρχος Ζακύνθου ἐσκέφθη νὰ κηρύξῃ,
 Πῶς ὁποιος τῆς Ἀποκρηαῖς αὐταῖς μασκαρευθῆ
 Καλλίτερα ἀπ' ὄλους, ἐκεῖνος θὰ τραβήξῃ
 Παράδειξ' ἰστὸν πογγί του καὶ θὰ στεφανωθῆ.
 Ἰδοὺ τῶνόντι σκέψις μετὰ πατριωτισμό,
 Ποῦ χύνει ἰστὸν καρδιά μας τὸν ἐνθουσιασμό.

Τέτοιος ἀγὼν μονάχα εἰς τοὺς Ῥωμηοὺς ἀνήκει.
 Ἄφου ἀγῶνες ἄλλοι ἐκλείσθησαν γιὰ μᾶς,
 Ἄνοιγεται καινούριος γιὰ τὸ μασκαράδικον,
 Κι' αὐτὸς τιμὴ προσθέτει ἰστὰς τόσας μας τιμάς.
 Ἄς τρέξῃ καὶ ὁ γέρος κι' ὁ νεῖός καὶ τὸ παιδί . . .
 Τὸ στάδιον ἐμπρὸς σας ἀπλώνεται φαρδύ.

Ἴτε, Ἑλλήνων παῖδες . . . καταμασκαρεμένοι
 Στῆς μάχης τὸ πεδῖον ἐλάτε πηδηκτά.
 Ἐκεῖ παρὰς καὶ δόξα μεγάλη σᾶς προσμένει,
 Ἐκεῖ δὲν σᾶς φοβίζουσι κανόνια Κρούπ φρικτά.
 Μὲ μιὰ καλὴ μουντζούρα ἰστὸν στάδιο αὐτὸ
 Ἄμέσως ἀποκτιᾶτε στεφάνι ζηλευτό.

Τί χάξι, τί παράτα, ἂν τῇ χρυσῇ του μούρῃ
 Ἀλειψῇ ὁ καθένας μετὰ παπουτσιῶν μπογιᾶ,
 Καὶ ντουῖρος καθβαλάρης ἀπάνω σὲ γαϊδουρί
 Στὸ χέρι του βασιτῆ μιλῶν καὶ σουγιά.
 Κι' ἐμπρὸς ὁ Κουμουνδούρος καὶ πίσω του ἐμεῖς
 Εἰς τὸν ἀγῶνα μέσα φανοῦμε τῆς τιμῆς.

Οἱ Εὐρωπαῖοι τότε θὰ μᾶς χειροκροτήσουν,
 Ἰστὴν ῥάχη τοῦ Σουλτάνου Χαμίτ θὰ φορτωθοῦν,
 Ἀφεύκτως μετὰ τῆ βία τὸ ζήτημα θὰ λύσουν,
 Καὶ ὄλα ἰστὸν Ἑλλάδα θὰ παραχωρηθοῦν.
 Μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα ὁ κόσμος θὰ σταθῇ,
 Καὶ ποῖός τὸ ξέρει τάχα ἂν δὲν μᾶς μιμηθῇ.

Τὸ σκέπτομαι, καὶ ὄλος φλογίζομαι, ἀνάθω,
 Τρελλαίνομαι, φωνάζω ἀπ' τὴν πολλὴν χαρὰ,
 Πετῶ μουκέτα, ἀνθη, καὶ δίνω χίλια μπράβο
 Ἰστὸν Δήμαρχο Ζακύνθου, τὸν **πρωτομασκαρά**
 Γιὰ μιὰ ἰδέα τέτοια σπανία καὶ τρανὴ
 Κι' ὑπότροφος τοῦ ἔθνους τ' ἀξίζει νὰ γενῆ.

Souris.

ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗΝ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Ἐπιστῶμεν ἐπὶ τοῦ πρώτου ποιήματος **Ὅλοι τρελλοί**,
 γραφέντος ὑπὸ ἀληθοῦς σατυρικοῦ ποιητοῦ ὅστις, χωρὶς νὰ
 ἔχη ἀξιώσεις εἰς προνόμια ὑβρῶν, φωτογραφεῖ μετὰ δυνάμεως
 καὶ πόνου μὴ ὑποκριτικοῦ τὴν Ἑλλάδα τοῦ **1880**.